

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	JUNY 2012	CONVOCATORIA:	JUNIO 2012
Valencià: llengua i literatura II		Valencià: llengua i literatura II	

BAREM DE L'EXAMEN:

Comprensió del text: 3 punts; anàlisi lingüística del text: 3 punts; expressió i reflexió crítica: 4 punts.

Tria una d'aquestes dues opcions

Opció A

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

- 1 Abans d'obrir els ulls recordà el fum, primer el fum dels pots de gas que era de color gris com vapor brut o com quan cremen palla o herba encara humida i ascendia sense cap foc formant un nuvolet eixint de cada pot sobre l'asfalt i pujant dret amunt i obrint-se com un arbre o com un fong amb molts peus de bombes atòmiques minúscules que es trobaven i s'unien per dalt, no veia la gent que
- 5 fugia dels pots, només veia el fum; després va recordar fums de colors que omplien l'escenari de la plaça de bous, vapors pesants que eixien d'algun lloc invisible, ondulaven i s'arrossegaven per terra, s'escampaven, i els músics i els cantants quedaven mig immersos en el bassal de núvols, ell no sabia si el gas o vapor era roig, verd i groc o si els colors canviant eren només un joc de llums, no ho havia vist mai, però era un fum lleuger, sorgia, s'escampava, se n'anava i tornava a sorgir amb un
- 10 altre color; i després recordà fums que sí que coneixia, rostolls d'arròs a la marjal que cremaven fent cortines espesses de fumeguera blanca que ell contemplava aturat amb la bicicleta negra entre les cames una vesprada ennuvolada de tardor i el fum de palla s'estenia per la plana dels arrossars ja sense aigua, ocultava el reflex de l'estany de l'Albufera i els arbres del Saler, avançava cap al camí per on ell havia vingut i el cobria com una boira seca de gust aspre, [...].
- 15 Llavors va recobrar del tot els sentits i la consciència, va obrir els ulls i el que veia no era fum sinó una boira o entelament d'aigua entre les parpelles, va sentir un dolor intens al crani, es palpà el cos, i constatà que estava tot mullat, estés per terra, era de nit, i li plovia damunt de la cara.
- “Es troba bé? Espere. No faça cap moviment.” Va sentir les veus molt de prop, una veu de dona i una d'home, com si els qui parlaven estigueren ajupits al seu costat, però no veia qui era. “Em sent?
- 20 Pot contestar-me.”
- “Eixugue'm els ulls, per favor”, va respondre. Unes mans femenines li van torçar l'aigua de les parpelles i del front amb un mocadoret de paper, i quan Salvador Donat va poder veure-hi clar s'adonà que eren les mans d'una dona policia, les mateixes que van recollir les seues ulleres de terra, no s'havien trencat, i li les van posar delicadament. Una jove amb uniforme blau, corbata,
- 25 insígnia i gorra, agenollada a un costat del seu cap, i a l'altre costat, ajupit, el company masculí; si fa unes hores, quantes hores?, els guàrdies amb cascos i escuts pegaven amb fúria, ara dos policies també armats però només amb la pistola a la cintura li repetien que no moguera el cap, i la dona li passava suaument una mà pel bescoll i pel crani, li preguntava on sentia dolor, [...].

